

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 9Co/202/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317211441  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1317211441.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Prešovská 48, Bratislava, IČO: 35 850 370, zastúpený: Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s. r. o., so sídlom Révová 7, Bratislava, IČO: 36 858 731, proti žalovanému: L. W., nar. XX.X.XXXX, trvalo bytom W. XX, X. Y., o zaplatenie 245,61 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu aj žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 21C/77/2017 zo dňa 20. marca 2018 takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 180,61 € s príslušenstvom. Vo zvyšku žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v pomere úspechu 47,06 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 28 ods. 3, 5, 6 a 8 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení účinnom od 1.11.2009, § 488, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 § 559 ods. 1 a 2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný (odberateľ) uzavrel dňa 14.11.2011 so žalobcom (dodávateľ) ako prevádzkovateľom verejného vodovodu a kanalizácie zmluvu č. B. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd (ďalej len „Zmluva“). V zmysle čl. I Zmluvy sa dodávateľ zaviazal odberateľovi v dohodnutom množstve a čase uskutočňovať dodávku pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzanie a čistenie odpadových vôd pre odberné miesto nachádzajúce sa na adrese: B. K. XXX, XXX XX X. Y., č. odberného miesta T. počnúc dňom 18.8.2011 v objeme XXX W.X. Odberateľ v zmysle čl. III bod 1 zmluvy sa zaviazal uhrádzať dodávateľovi platby za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd podľa zmluvy a platných VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Počet faktúr za opakované dodanie tovaru a služieb (ďalej ako „ODTaS“) bol stanovený podľa harmonogramu ODTaS, ktorý bol odberateľovi zasielaný vždy spolu s vyúčtovacou faktúrou. Výška faktúr za ODTaS pre odberateľa s ročným vyúčtovacím obdobím bola v Zmluve stanovená podľa skutočnej spotreby z predchádzajúceho vyúčtovacieho obdobia alebo z predpokladanej spotreby, rozdelená do stanoveného počtu faktúr. Obdobie vystavovania vyúčtovacích faktúr pri opakovanom dodaní tovaru a služieb bolo minimálne raz ročne. V Zmluve bolo ďalej dohodnuté, že v prípade, ak odberateľ bude v omeškaní so splnením platby alebo časti platby za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd, podľa Zmluvy má dodávateľ právo na úroky z omeškania vo výške 0,03 %



pohľadávky, ale je samostatným právom. Zmluvná pokuta musí byť dojednaná t.j. založená dvojstranným právnym úkonom (zmluvou), pre ktorú navyše zákon predpisuje písomnú formu. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinností veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikne žiadna škoda. V dohode o zmluvnej pokute musí byť určená výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov, ktorý má akcesorickú povahu vo vzťahu k hlavnému záväzku a jej dôsledky sa preto viažu na hlavný záväzok. V danom prípade strany sporu uzavreli zmluvu o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd, ktorá neobsahovala dohodu o zmluvnej pokute, ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené v čl. XII Všeobecných obchodných podmienkach dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd (ďalej len „VOP“), ktoré žalovaný nepodpísal a preto nemožno z toho vyvodiť, že zmluvné strany uzavreli písomnou formou dohodu o zmluvnej pokute, pričom na platnosť písomne urobeného právneho úkonu sa vyžaduje podpis konajúcej osoby, žalovaný však v danom prípade nepodpísal VOP. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností teda dohoda o zmluvnej pokute nebola uzavretá medzi stranami sporu písomnou formou, pričom nedodržanie zákonom stanovenej formy právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť, nakoľko právny úkon dohody o zmluvnej pokute neboli podpísané konajúcou osobou - žalovaným podľa § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené, súd žalobu v časti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvných pokút v celkovej sume vo výške 65 € a súvisiaceho príslušenstva ako nedôvodnú zamietol.

1.5. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu strán v spore (žaloba v časti uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému na zaplatenie dlžných súm z faktúr dôvodná - úspech žalobcu 73,53 %; žaloba v časti žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému na zaplatenie zmluvných pokút ako nedôvodná súdom zamietnutá - úspech žalovaného 26,47 %, t.j. čistý úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení 47,06 %), preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v pomere úspechu 47,06 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

2. Proti tomuto rozsudku, voči zamietajúcemu výroku a výroku o náhrade trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Vytkol prvoinštančnému súdu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie mal podľa odôvodnenia rozsudku za preukázané, že súčasťou uzatvorenej zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd boli Všeobecné obchodné podmienky dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd (VOP). V zmysle čl. VI ods. 7 zmluvy žalovaný rovnako ako žalobca svojim vlastnoručným podpisom potvrdil, že sa s textom zmluvy a VOP oboznámil a vyjadril so zmluvou a VOP súhlas. V priebehu konania si žalovaný očividne bol vedomý svojho záväzku voči žalobcovi a tento nerozporoval, a teda v zmysle C.s.p. mal súd rozhodnúť na základe žalovaným nepopretých tvrdení žalobcu. VOP a dojednania o zmluvnej pokute majú písomnú formu a sú podpisom žalovaného na zmluve v zmysle čl. VI ods. 7 zmluvy aj podpísané, preto má dojednanie o zmluvnej pokute vo VOP predpísanú formu. Pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s právnou argumentáciou odvolania žalobca namietal nesprávnu aplikáciu ustanovení C.s.p. pri rozhodnutí o trovách konania. Nakoľko žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd mal priznať žalobcovi nárok na náhradu trov vo výške 73,53 % z dôvodu, že nárok žalobcu na náhradu trov konania sa nekryje s nárokom žalovaného na náhradu jeho trov.

3. Proti tomuto rozsudku, voči vyhovujúcemu výroku, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie i žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že bol zmluvným odberateľom vody od žalobcu. V decembri 2016 bol stav vodomeru 54,5 m3, bolo vykonané vyúčtovanie a žalovanému bol vrátený preplatok. Žiadna pohľadávka z dôvodu uvádzaného v žalobe preto nemôže existovať. Na jar 2016 bola na vodovodnej prípojke porucha, čo žalovaný nahlásil a bola prerušená dodávka vody. Odber vody v roku 2015 bol minimálny a v roku 2016 pre prasknutie prípojnej hadice žiadny, čo dokazuje stav vodomeru v decembri 2016. Na pozemku žalovaný vybudoval studňu a z verejného zdroja za celé obdobie trvania zmluvného vzťahu od 14.11.2011 odobral iba 54,5 m3 vody. Nebolo mu preto zrejmé, ako mohol vzniknúť nedoplatok v roku 2015 od 2.6.2015 do 1.11.2016 vo výške 11,15 € mesačne, celkom 180,61 € a akú cenu za 1 m3

vody žalobca účtoval. Žiadal, aby bolo predložené ročné vyúčtovanie odobratej vody. Žalovanú sumu neuznával, lebo mu žiadne nedoplatok nevznikol.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že je pravdou, že žalobca poukázal na účet žalovaného preplatok, avšak tento bol žalovanému poukázaný iba z dôvodu, že informačný systém žalobcu nerozlišuje medzi uhradenými a neuhradenými faktúrami v prípade, že dochádza k vyúčtovaniu za určité obdobie. Žalobca aj k dnešnému dňu eviduje voči žalovanému pohľadávku, ktorej nárok na zaplatenie si uplatňuje v tomto konaní. Žiadny záznam o poruche na odbernom mieste žalovaného neexistuje. Žalobca fakturoval za dodané služby v súlade s platnými rozhodnutiami Úradu pre reguláciu sieťových odvetví.

5. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že neobdržal vyjadrenie žalobcu k odvolaniu a rovnako neobdržal ani vyúčtovanie spotreby vody k 31.12.2015 a k 31.12.2016, preto neuznal vystavené faktúry, lebo spotreba vody bola celkom vo výške 54,3 m<sup>3</sup>, čo nepredstavuje výšku vymáhanej pohľadávky. Žiadal predloženie dôkazov o skutočnej existencii pohľadávky a nie o vystavovaných faktúrach na paušálnu sumu.

6. Následne žalovaný doručil súdu ďalšie podanie označené ako „Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti rozsudku [...] a k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného“. Uviedol v ňom, že žalobca nepreukázal žiadnymi relevantnými dokladmi skutočnú spotrebu vody žalovaným za jednotlivé mesiace. Žalovaný uhradil spotrebu riadne, podľa stavu vodomeru bolo vykonané vyúčtovanie a bol mu vrátený preplatok. Dôkazom o skutočnej spotrebe nie sú faktúry ani upomienky. Následne zopakoval svoje skôr prednesené tvrdenia. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa žalovaný vyjadril tak, že informačný systém žalobcu je nedôveryhodný. Zopakoval najmä, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy o skutočnej spotrebe vody.

7. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalovaného doručil súdu repliku žalobca, ktorý uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovaného, nakoľko žalovaný vo vyjadrení svoje tvrdenia opakovane.

8. Žalovaný nevyužil svoje právo a dupliku nepodal..

9. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a odvolanie žalovaného je dôvodné.

10. Odvolací súd sa najskôr zaoberal odvolaním žalobcu voči zamietajúcemu výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobcov nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom (úrokmi z omeškania z dlžnej zmluvnej pokuty). Súd prvej inštancie v tejto časti náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

10.1. Ustanovenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka výslovne vyžaduje pre platné dohodnutie zmluvnej pokuty písomnú formu takéhoto právneho úkonu. Nedostatok tejto formy je sankcionovaný neplatnosťou v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluvná pokuta je založená výlučne ustanovením všeobecných obchodných podmienok (VOP) žalobcu, ktoré neboli žalovaným podpísané. Nie je vylúčené, aby boli práva a povinnosti účastníkov zmluvy, dokonca i spotrebiteľskej, upravené i v účastníkmi nepodpísaných obchodných či zmluvných podmienkach alebo iných od samotnej zmluvy odlišných súčasťach zmluvnej dokumentácie, avšak súčasťou takejto dokumentácie nesmú byť zmluvné dojednania, pre platnosť ktorých sa na základe zákona alebo dohody účastníkov vyžaduje písomná forma. Zachovanie písomnej formy je možné iba vtedy, ak príslušný právny úkon je zachytený na listine, ktorá bola účastníkmi právneho úkonu podpísaná.

10.2. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že VOP slúžia na úpravu menej významných práv a povinností technického charakteru, nemajú byť prostriedkom na skrytie pre spotrebiteľa potencionálne nepriaznivých zmluvných dojednaní. Nie je prípustné a neexistuje legitímny dôvod, aby do VOP (prípadne ďalších častí zmluvnej dokumentácie) v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom

písanej forme dodávateľ skrýval pre spotrebiteľa dôležité a podstatné zmluvné dojednania alebo také, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a dodávateľ dúfa, že si ich nevšimne. Takéto netransparentné umiestnenie podstatného zmluvného dojednania je preto tiež v rozpore s dobrými mravmi (porovnaj nález Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011).

10.3. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval, že súd mal jeho žalobe vyhovieť už len z toho dôvodu, že žalovaný jeho tvrdenia nepoprel, takýto názor v konaní so slabšou stranou, ktorou je v tomto prípade žalovaný ako spotrebiteľ, nemôže obstáť. Civilný sporový poriadok chápe zásadu rovnosti strán sporu nielen formálne, ale aj materiálne. Slabšia strana, ktorá má znevýhodnené postavenie z hľadiska svojej informovanosti či ekonomickej sily, je pozitívne diskriminovaná. Súd nie je viazaný len procesnou aktivitou spotrebiteľa, ale môže napríklad i sám vyhľadávať a vykonávať dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 C.s.p.). Samotná skutočnosť, že spotrebiteľ, ktorý v tomto prípade navyše o konaní na prvoinštančnom súde ani nemal vedomosť, nárok žalobcu nepoprel, nie je dôvodom, na základe ktorého by mohol súd žalobe bez ďalšieho vyhovieť. Skutočnosť, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným bola spotrebiteľská, nebola v konaní sporná. Navyše v tejto súvislosti treba dodať, že žalobca svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec nepreukázal. Strany sporu nezaťažuje len bremeno tvrdenia, ale aj bremeno dôkazu. Pokiaľ aj určité pozitívne tvrdenie žalobcu o skutočnosti zakladajúcej existenciu nároku nie je protistranou popreté, súd ho nemôže považovať za pravdivé bez toho, aby bolo podložené dôkazom. Žalobca síce tvrdil, že má nárok na zmluvnú pokutu, ale nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by táto bola platne dojednaná. Ustanovenie o zmluvnej pokute vo VOP žalobcu, ako už bolo uvedené, nemožno považovať za dojednané písomne (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že tento právny úkon je absolútne neplatný (§ 40 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada z úradnej povinnosti.

10.4. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v žalobcom napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

11. Ďalej sa odvolací súd zaoberal zvyšnou (vyhovujúcou) časťou rozsudku napadnutou odvolaním žalovaného. V tejto súvislosti bolo potrebné preskúmať správnosť postupu súdu prvej inštancie pri doručovaní žaloby, nakoľko táto nebola žalovanému reálne doručená, v dôsledku čoho sa žalovaný fakticky nezúčastnil prvoinštančného konania, hoci rozsudok sa mu následne doručiť podarilo.

11.1. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie lustraval osobu žalovaného v Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni a databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže. Na základe výsledkov lustrácií nezistil inú adresu žalobcu ako W. XX, X. Y., ktorá bola uvedená i v žalobe. Následne súd prvej inštancie cestou Policajného zboru žiadal o prešetrenie pobytu žalovaného. Zo šetrenia vykonaného príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Dunajská Lužná vyplynulo, že žalovaný sa predmetnej adrese nezdržiava, pričom inú jeho adresu sa zistiť nepodarilo. Súd preto postupoval podľa § 116 ods. 2 C.s.p., zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na svojej webovej stránke a uplatňujúcu fikciu doručenia žaloby a pokračoval v konaní rozhodnúc bez nariadenia pojednávania rozsudkom verejne vyhláseným dňa 20.3.2018. Pri uplatnení fikcie doručenia žaloby podľa § 116 ods. 2 C.s.p. súd ďalšie písomnosti doručuje na adresu žalobcu podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p., teda v tomto prípade na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR. V súlade s týmto ustanovením súd prvej inštancie zaslal rozsudok žalovanému na jeho adresu trvalého pobytu W. XX, X. Y., pričom rozsudok bol žalovanému doručený, i keď (ako vyplýva z rukou prepísaných údajov na doručenke) na odlišnej adrese.

11.2. Opísaný sled procesných úkonov súdu prvej inštancie nebol správny. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá má v Registri obyvateľov SR evidovanú adresu W. XX, X. Y.. V rámci zachovania čo najväčšej hospodárnosti konania je nielen prípustné, ale i vhodné vykonať aspoň základné úkony smerujúce k zisteniu pobytu žalovaného, ktorý je fyzickou osobou, a to najmä lustrácie vo verejných registroch, ešte pred prvým pokusom o doručenie žaloby. Následne po prípadnom neúspešnom pokuse o doručenie na zistené adresy, vrátane adresy podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p., je potrebné vykonať ďalšie úkony, napríklad šetrenie pobytu cestou policajného zboru. V každom prípade je však potrebné vykonať pokus o doručenie žaloby aspoň na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, ak nie je iná súdu známa. Ustanovenia § 116 ods. 1 a 2 C.s.p. výslovne predpokladajú uskutočnenie pokusu o doručenie na zistené adresy. Samotná skutočnosť, že sa žalovaný v mieste trvalého pobytu nezdržiava, neznamená, že nemá určitým spôsobom zabezpečené napríklad preberanie alebo doposielanie zásielok zaslaných na túto adresu. Preto iba na základe výsledku šetrenia pobytu žalovaného prostredníctvom Policajného zboru

na adrese jeho trvalého pobytu s negatívnym výsledkom a bez toho, aby bol reálne vykonaný pokus o doručenie žaloby (najmä prostredníctvom poštového podniku), nemožno zvoliť postup podľa § 116 ods. 2 C.s.p. a zverejniť oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu.

11.3. Týmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalovanému uskutočňovať všetky jemu patriace procesné práva v prvoinštančnom konaní, čím nepochybne došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Z týchto dôvodov, nakoľko tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní, musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v žalovaným napadnutej časti, ktorou bolo žalobe čiastočne vyhovené a v závislom výroku o trovách konania, podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Bude povinnosťou súdu prvej inštancie doručiť žalovanému žalobu s prílohami na súdu známu adresu, umožniť mu vyjadriť sa k nej a vykonať ďalšie úkony podľa § 167 C.s.p.. Následne bude úlohou súdu vo veci rozhodnúť či už na pojednávaní alebo bez jeho nariadenia, a to v rozsahu žalobcom uplatneného nároku v tej časti, o ktorej nebolo ešte právoplatne rozhodnuté.

14. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).